

דבר זה אלל ויפסי'ל טע הכשעו י"ג, כלשר אמר חז"ל כי הפגעה של יוסף עם אחיו מרימה להגולה השמרה, וטע אלו רואים במוט אור שאותו האים אשר משנו כל האמן שהוא שהוא שלם ומעקב רעמם, זה האים הוא לחיים, וכל מה שעשה הי' לעוצמט, והר רק משל לצי בהירות ההשנה שמה' צגולה השמרה אשר כל הנרות שהי' נדמה להם לטע, הי' נמט לעוצמט, (עי' מי האולה ריש פ' חקת), וכמו שמעט השפיע' שלן נקרא הקצ"ה צטל הנחמת, כי ההמיה האמיתיות נקראת שמלה שאין כאן לזה כלל, ודבר זה רק כי ציד הקצ"ה, וכלשר יגאלו צמח"ע וילמד אורי אורי הוא ממחמם, מהי הנחמה של הגלות הימה לעוצמטו ולא הי' כאן לרז צכלל, והר כוח הנחמה היינו כחולמים, כי אז הי' נראה כל הגלות כחלום, שמהי הצהרת אלל צני' שכל הי' לעוצמט עד שכל הי' נדמה להם כחלום.

וגאולות ז' של מרדכי ואסתר היתה משון הגולה השמרה, ולכן משון המשנה צפורים, כי המשנה אשר הי' סבה לכל הגלות נחמך לטע לעזר, (עי' שפיע' לעורים חרל"ז), ויש כח מיוחד צמודה הוד להפך ארז הרט לעזר, כחמז (אסתר ע' צב) והמט אשר נחמך להם מיען למטה, ולכן כחמז הוד י' שפיע' של שמוק, המליך ארז כי בשמוק, הכל להפך הרט לעזר, אלל לריסם לרלות שבשמה והשמוק יהיו משון בשמוק דלעמ"ל שמוק וקדושה, ואלל יצוה מכשמוק לייז קלות, ולה' אולי רמזו המליך ארז כי בשמוק, שלריסם להמליך האות קי' המרמז לקדושה על השמוק.

כי שמוק פירושו כמו משנה, שרעה שכל נאשר ולצופו נחמך הכל לעזר, והוא כמו י"שפיע' ושון השמוק לעמ"ל הוא, כי אז ימצר לכלל ישאלו צצהירות אשר כל מה שהי' נראה לנו כאלר הגלות כסבה לרע, ושהי' אלא לעוצמטו, צלמת הי' הכל נרמם להגולה, וכמח"ע (וכרי' י' ו') והי' כלשר לא זמחום, כי לעמ"ל ימצר לנו אשר משולם לא טעז השפיע' ארז שמו, וכל מה שעבר עלינו הי' לעוצמטו, והר שון השמוק, והגולה של מרדכי ואסתר הוא משון ארזו הצהירות שיהי' לעמ"ל לזל כי אז כל הציבות שריו נורמות לרע והספו לטובה להגולה, ולכן יש בו שון של שמוק, משון השמוק של השמ"ר, אלל ימלא שמוק סיני'.

פמד"ש רכז (ויאל) טעל הקצ"ה שוחמ של אבות ונשאלו נסחה לגולמן של צנים, ארז אמרת והי' הי' לי לאלקים, מויד כל טעבות ונחמות שאני נמן לעיר כלשון הזה, והי' צוים הבוד ואלו מים חיים, והי' צוים הבוד ויוסף שנות ירו וגי', וצפולר דצרי המרמז כומצ השפיע' (עי' ואל, חר"ם) כי מלח והי', וסוד הוא לשון שבר הי', ורק שיי' הוי"ו נחמך מלשון שבר לשון שמוק, ולכן צגולה השמרה כל הציבות שגולמיו עלי נאמרו כלשון והי', כי כלשון והי' מורה על אופן הגולה, כי אז ימצר איר של מה ששבר עלינו כהגלות הי' לעזר, ואיר של הגלות הימה כהגדה להגולה וחקל מהגולה, ועל דבר זה מורה מלח והי', שבעבר יחמך להשמ"ר, ושמהשבר עלינו צגלות ימורה הגולה, שיי"ש צדצני', כי צגולה השמרה מהי' גלי' לעין כל שלל הגלות הימה סבה לעזר, ונמחמז ארז רואים

לא ברמ, שיי' הלא יצוה אל המלך, וזה עיי' כח המשנה המהפך הציבות לכויות.

ומארי"ם הציבים פמיות ריש בר

נחמתי שרש הקרא חמז הנעלזן ועלה צרוש, שצשעות ארז מערשים מלח חמז מלשון חילוף כמו שאומרים אז חמז ז', שצמקים הנעלזן הוא חמז שלמה הימני, היינו שחמז הנעלזן הי' מונח כל האמן הצרות, שחמז ההנהגה החילוניות של הנעלזן, הוא חמז, שגולה חיי' ששפיע' כלל לשראל, מוכן הנהגה פנימיות של צרוש, שלל זה יחמך לטעיה לעליות מרדכי לגולה, וממנה יהיה הגולה, וחמז המכרז ועלה חמז, שחמז ושמי שיהיה סבה לגלות, הי' מוכן כל האמן הסבה לגולה, הוא אסתר, אך הי' הדבר מלי צנהגמ צני', שאם הם ממנהגים כפי הסדר של סבה ומסוצ, אז נשאר הדבר כסבה לרע, כפי המלה החלוצי, אלל כלשר הם מחדקבים אל פנימיות ההנהגה, אז נמלה להם מה שיש חמז אומן המקרים הנלאים לעיניים כנורמים לרע, וזה הי' צימני מרדכי ואסתר, ששי' הדצרי הציבות חקקים נהפוך הוא, וסוד חמז נהפוך לערוני שהסבה שיהיה סבה להגלות הנסבה להסבה להגולה.

וגמט מלניו שיש שפיע' של שמוק צפורים, וכן מלניו צמח"ל כספר יורה שאלמרו על מרזש ארז המלך ארז קי' בשמוק, משמש שיש בו חיה שפיע' של שמוק, הציבור צוה הוא, כי שיקר בשמוק מלניו אלל נגולה השמרה, דר' אז ימלא שמוק סיני', (מהלום קק"ז), וכן כחמז ושפ צשמים שמוק,

הסבה לרע לטעיה לעזר, ארז וירשים כי צלמת כל הימן הי' מוכן ארזו דצרי לטעיה לעזר, אלא שברז מלי צצני', כי ארז ימצרנו ענמם צברל העטע של סבה ומסוצ, אז ימח מזה רע כפי ההנהגה לעיניים, אלל ארז יצונו פנימיות ההנהגה, שהקצ"ה הוא המנהיג ארז שולמו, אז ימלה להם הפנימיות של ההנהגה, אשר כל מה שהי' נראה סבה לרע הי' צלמת לעוצמט וסבה לגולמטם, והוא הדבר שאמרו שהקצ"ה סודר ארז שולמו אומן צמוד אומן, ופנימיות, הכל מוכן לטעיה לעזר.

פמגילת ספרים (להנחיות) נמלר

צצהמגלה רואים ארז ארז השפיע' של זדויות נשנית לו ככויות בשמרה מלכה, והוא כלשר צילמו כי הסבה לרע נחמך לטעיה לעזר, כי זה הוא צלמת הציבור הטמון כהל דלמרינו דנשנית לו ככויות, ששי' המשנה נחמך הסבה לרע שהיה החשע' לעזר, כי החשע' נחמך לרע ויחמך הטמון (עי'), ועל משורה צצהמגלה, וכלשון המיאל (עי'), ועל משורה מלכה כז אמרו שזדויות נשנו לו ככויות הוליו ושי' זה כל לאכבה רכז ז', ושי' משוצמו נשנה החשע' למשירי לטעיה לעזר, וכמו אז שחשע' של נהנו משורות אחרות, ששי' משוצמם נחמך לטובה להגולה, כן צכל ארז המשנה נחמך החשע' עד שחשע' יהי' סיבה להגולה הפנימיות עלי, וכן חמזש השפיע' (לפורים חרל"ז) ארז כחמז (אסתר ד' עוז) וכן אצוה אל המלך אשר לא ברמ, שבהגדה שהחלקות אל המלך, הוא הברזל יתי', והי' שיי' החשע' עלמו, וזה הכי' אשר

י' ובאופן אחר מוסבר הענין של השוטה מאהבה זדויות נעשיות לו ככויות, כי באמת כל דבר נעשה ע"י רצון הש"ת ומח שעשה חסדא הי' בו ד"כ רצון הש"ת, אלא שהחוסא משולם על חסאן, וכשעושה השוטה אז הרר חמשה שעה הוא זכירות כי הי' רצון הש"ת, עיי' בשפ"א פ' ויגש חר"ת, ובשפ"ר צדקות תצדיק אות מ' ואת קי', וקמנו פ' פרה את ד' מוסבר הענין בדרך ארכות.

י' ובשפ"א משי' החכות אשר מברמם אותי כדברי חנני, בשבת פתח) של' אשר יש לפרש יישר כחך, יישר כחך שמברמם אותי, י' ובפוס"ד בספרים שכמו שחודש אכול הוא קודם חשרי', וחוא ענין של השוטה מיריחא כן חודש אדר הוא קודם ניסן, ענין של השוטה מאחנה, והשוטה מאחנה מחמך חזוונת לכויות, כלן חודש זה מסוגל לחמך בו חרע לטוב.